

verschillende processen gewikkeld voor het Hof van Holland, o.a. op 26 juni 1500. Hij blijkt dan niet in staat te zijn zijn financiële verplichtingen tegenover het Karthuizer klooster Nieuwlicht bij Utrecht te voldoen, spruitende o.a. uit de pacht van tienden bij Geervliet <sup>11</sup>). Al met al lijkt het niet waarschijnlijk dat bij de herhaaldelijke wisselingen van eigenaar er een grote verbouwing en uitbreiding van het kasteel plaats gevonden zal hebben.

Bovendien staat het vast dat ook Boudewijn van Roon meestal elders verbleef, nl. vijf kinderen van hem zijn geboren tussen 1547 en 1553 te Brussel, in 1557 een kind te Luxemburg; zijn in 1557 geboren dochter wordt een jaar later te Mechelen begraven; in 1561 wordt een zoon te Spiers geboren en zijn laatste vier kinderen aanschouwen van 1562 tot 1570 het levenslicht in Zwolle, respectievelijk Vollenhove. Zelf sluit hij voor het laatst de ogen te Arnhem in 1578 <sup>12</sup>).

Wij mogen wel aannemen dat eerst sedert 1588 met de familie Van der Grijp het kasteel weer regelmatig door de eigenaren bewoond wordt. De Van der Grijs waren katholiek en dus uitgesloten van overheidsdiensten <sup>13</sup>). Zij schijnen een geslacht van gezeten landjonkers geweest te zijn en voor hen was Valckensteijn een geschikte residentie. Zij zullen dan ook het gebouw in de toestand gebracht hebben, zoals wij het kennen uit de tekeningen van Roghman, en wij mogen de grote verbouwing wel op naam stellen van Joas Grijp, voordat hij het kasteel betrok, dus omstreeks 1590. Rond de keuken in de oostvleugel vinden wij dan ook aardewerk vanaf het einde van de zestiende eeuw, o.a. een grote vleeschotel die zich vrij nauwkeurig laat dateren; ook de inhoud van het bij de bouw van de westvleugel buiten gebruik gestelde gemak geeft aan deze veronderstelling steun.

Er is echter nog een derde bouwperiode en wel aan de westzijde. Roghman tekent hier tussen het hoofdgebouw en de gracht een strook grond omgeven door een laag muurtje, een soort tuin dus. De tuinmuur is teruggevonden en bestond geheel uit secundair verwerkte kloostermoppen. De muur was niet diep gefundeerd op houten kespen. Nu bleek de muur echter niet overal gelijk te zijn, de zuidelijke helft had een aanlegbreedte van 0.56-, respectievelijk 1.10-, respectievelijk 1.40 meter breedte, bovendien loopt de muur weer terug naar de walmuur. Het maakt de indruk dat hier oorspronkelijk een tamelijk licht gebouw gestaan heeft, opgetrokken